

Primljeno: 24-06-2019		
Prilog	Elektronično	Poštom
Klasa: UP/II-034-02/19-01/141		
Ur. broj: 383-01/19-15		

Poslovni broj: UsII-219/19-5

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Dijane Vidović, predsjednice vijeća, Gordane Marušić Babić i Biserke Kalauz, članica vijeća, te više sudske savjetnice Blaženke Drdić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Siemens Healthcare d.o.o., Zagreb, Heinzelova 72/a, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Koturaška cesta 43/IV, Zagreb, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 16. svibnja 2019.

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/19-01/141, urbroj: 354-01/19-11 od 22. ožujka 2019.

Obrazloženje

Tužitelj osporava zakonitost označenog tuženikovog rješenja, kojim je njegova žalba odbačena zbog nedostatka pravnog interesa. U bitnome navodi da se u konkretnom slučaju ne može primijeniti odredba članka 404. stavka 3. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“, 120/16.) – dalje: ZJN, jer u prethodnom žalbenom postupku tuženik nije raspravljao o valjanosti njegove ponude budući je ona bila odabrana. Oспорava obrazloženje osporenog rješenja prema kojemu njegova ponuda ne može biti odabrana niti u slučaju osnovanosti ostalih žalbenih navoda. S tim u svezi smatra da je tuženik trebao naložiti naručitelju da od njega traži nadopunu-objašnjenje spornih dokumenata, nakon čega je mogao ponovno biti odabran kao najpovoljniji ponuditelj. Poziva se na obrazloženje iz presude ovoga Suda poslovni broj: UsII-136/19-9 od 13. ožujka 2019., prema kojemu poništenje prethodne odluke o odabiru ne znači automatsko isključivanje tada odabranog ponuditelja iz daljnjeg postupka javne nabave i u kojem se citira mišljenje nezavisnog odvjetnika pri Sudu Europske unije u predmetu C-387/14 od 4. svibnja 2017. Smatra da mu je postupanjem tuženika narušeno ustavno pravo na žalbu. Predlaže Sudu da poništi osporeno rješenje i odluku o odabiru najpovoljnije ponude, broj 75 el/19-1 od 11. veljače 2019., te naloži tuženiku da mu naknadi iznos od 10.000,00 kuna na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka.

Tuženik je u odgovoru na tužbu ostao kod obrazloženja osporenog rješenja. Ističe da tužitelj nije postupio prema traženju naručitelja da dopuni i pojašni ažurirane popratne dokumente u smislu članka 263. stavka 3. ZJN. Navodi da, u smislu odredbe članka 404. stavka 3. ZJN, nije ovlašten kontrolirati činjenično i pravno stanje koje je bilo predmet

prethodne žalbe u istom postupku nabave, odnosno da tužitelj ne može pretrpjeti štetu jer njegova ponuda ne bi mogla biti odabrana zbog prethodno utvrđenih nepravilnosti, posebno stoga što je mogao podnijeti tužbu protiv prethodnog tuženikova rješenja kojim je poništena odluka o odabiru tužiteljeve ponude. Poziva se na praksu ovoga Suda iz presude poslovni broj: Usž-990/15-2 od 23. ožujka 2016., ističe da odredba članka 401. stavka 1. ZJN predstavlja implementaciju Direktive 2007/66/EZ Europskog parlamenta i Vijeća u nacionalno zakonodavstvo, da je pravo na žalbu u postupku javne nabave ograničeno sukladno odredbama članaka 401. i 404. stavka 3. ZJN, a u svrhu provođenja postupka na efikasan i učinkovit način. Predlaže Sudu da tužbeni zahtjev odbije kao neosnovan.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja u smislu odredbe članka 55. stavka 3. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) – dalje: ZUS, Sud ocjenjuje da je tužbeni zahtjev neosnovan.

Prema podacima spisa predmeta po objavi naručitelja Opća bolnica Pula, u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2018/S 0F2-0009353, predmet nabave: mamograf-digitalna tomosinteza dojke 1kpl, naručitelj je ocijenio valjanima dvije ponude i odabrao ponudu tužitelja svojom odlukom broj: 65 el/18 od 9. studenoga 2018. Postupajući po žalbama protiv te odluke, tuženik je rješenjem klasa: UP/II-034-02/18-01/983, urbroj: 354-01/18-12 od 20. prosinca 2018., istu poništio (i predmet vratio na ponovni postupak). U postupku donošenja navedenog rješenja tuženik je utvrdio da odabrani ponuditelj (tužitelj) nije postupio prema traženju naručitelja da dopuni i pojašni ažurirane popratne dokumente u smislu članka 263. stavka 3. ZJN, odnosno nije dostavio popis svih ponuđenih medicinskih proizvoda s oznakama njihovih modela, nazivima proizvođača i njihovim sjedištima te nije pojašnio tehnička rješenja iz točaka 10.1 i 10.3 tehničkih specifikacija, zbog čega njegova ponuda ne udovoljava traženim zahtjevima. U postupku nakon tuženikova rješenja od 20. prosinca 2018., naručitelj je donio odluku o ponovnom odabiru najpovoljnije ponude, broj: 75 el/19 od 11. veljače 2019., koju je tuženik rješenjem klasa: UP/II-034-02/19-01/141, urbroj: 354-01/19-11 od 22. ožujka 2019. poništio (i predmet vratio na ponovni postupak).

Odredbom članka 401. stavka 1. ZJN propisano je da pravo na žalbu ima svaki gospodarski subjekt koji ima ili je imao pravni interes za dobivanje određenog ugovora o javnoj nabavi, okvirnog sporazuma, dinamičkog sustava nabave ili projektnog natječaja i koji je pretrpio ili mogao pretrpjeti štetu od navodnoga kršenja subjektivnih prava.

Državna komisija nije ovlaštena kontrolirati činjenično i pravno stanje koje je bilo predmetom prethodne žalbe u istom postupku nabave (članak 404. stavak 3. ZJN).

Slijedom navedenog, prema ocjeni ovoga Suda, tuženik je postupio sukladno ovlastima iz odredbe članka 425. stavka 1. točke 2. ZJN-a, kojom je propisano da Državna komisija u žalbenom postupku može odbaciti žalbu zbog nenadležnosti, nedopuštenosti, neurednosti, nepravodobnosti, nedostatka pravnog interesa i zbog toga što je izjavljena od neovlaštene osobe te je tužbeni zahtjev neosnovan.

To stoga što je u istom postupku javne nabave, povodom žalbi drugih stranaka u postupku, tuženik u okviru svojih mjerodavnosti, kontrolirao činjenično i pravno stanje vezano i uz tada odabranu ponudu tužitelja te utvrdio postojanje određenih nedostataka zbog kojih tada odabrana ponuda tužitelja ne udovoljava zahtjevima predmetne javne nabave. Protiv te odluke-rješenja tuženika od 20. prosinca 2018., tužitelj je mogao koristiti pravni lijek, pokrenuti upravni spor pred ovim Sudom, što je propustio učiniti.

Valja naglasiti da se žalbeni postupak u predmetima javne nabave vodi i prema odredbama ZJN-a, koji je pitanje pravne zaštite uredio drukčije od općih postupovnih pravila, zbog specifičnosti pravne zaštite u javnoj nabavi i kao rezultat implementacije Direktiva

Europske zajednice koje su nalagale posebna pravila postupanja prilikom odlučivanja o žalbama u javnoj nabavi.

S obzirom da Državna komisija nije ovlaštena kontrolirati činjenično i pravno stanje koje je bilo predmetom prethodne žalbe u istom postupku nabave, protiv kojega tužitelj nije pokrenuo upravni spor, pravilno je u postupku utvrđeno da se na strani tužitelja nisu stekli kumulativno propisani uvjeti iz odredbe članka 401. stavka 1. ZJN-a za ostvarenje prava na žalbu, odnosno pravilno je utvrđeno da kod žalitelja ne postoji, odnosno nije postojao pravni interes za dobivanje predmetnog ugovora o javnoj nabavi, niti da je pretrpio ili mogao pretrpjeti štetu zbog kršenja subjektivnih prava.

Žalbeni prigovori nisu mogli dovesti do drukčijeg rješenja stvari, a stajalište izraženo u odluci na koju se žalitelj poziva, nije primjenjivo u konkretnom slučaju.

Napominje se tuženiku da se neosnovano poziva na odredbe ZUS-a o roku za odgovor na tužbu, koji nije primjenjiv u predmetnom i sličnim sporovima, s obzirom na propisani rok za donošenje odluke iz članka 434. stavak 3. ZJN-a.

Trebalo je stoga, temeljem odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, odlučiti kao u izreci.

U Zagreb, 16. svibnja 2019.

Predsjednica vijeća:
Dijana Vidović, v.r.

Za točnost otpavka - ovlaštenu službenicu

